

ZAKONSKO PROPISIVANJE RAZLIČITOG OBIMA PRAVA OSOBA SA INVALIDITETOM**Zakon o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom****čl. 4 i 5**

Nepostojanje diskriminacije

Sentenca:

Akt diskriminacije je nejednaka primena zakona, tako da to što je u različitim zakonima predviđen različit obim prava osobama sa invaliditetom ne predstavlja diskriminaciju.

Iz obrazloženja:

"Tužba tužilaca za naknadu nematerijalne štete zasnovana je na tvrdnji da su oni, kao civilni invalidi, dovedeni u neravnopravan položaj u odnosu na vojne invalide, kojima je Zakonom o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca, priznat veći obim prava (lična invalidnina, dodatak za negu i ortopedski dodatak) od onih prava koja predviđa Zakon o izmenama i dopunama Zakona o socijalnoj zaštiti i obezbeđenju socijalne zaštite građana, koja su priznata tužiocima - civilnim invalidima, a potrebe su im iste, usled čega oni trpe duševne bolove zbog diskriminacije.

Na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, drugostepeni sud je pravilno pobijanom presudom primenio materijalno pravo, nalazeći da tužbeni zahtevi tužilaca za naknadu nematerijalne štete po osnovu diskriminacije nisu osnovani, zbog čega ih je odbio, pravilno zaključivši da to što je u različitim propisima (zakonima) dat različit obim prava osobama sa invaliditetom ne može predstavljati diskriminaciju, ispravno se pozivajući na član 21. Ustava Republike Srbije (dalje: Ustav), kojim je propisana opšta antidiskriminacijska klauzula: jednakost pred zakonom, pravo na jednaku zaštitu i zaštitu od svake diskriminacije (neposredne i posredne) po bilo kom osnovu. Prema članu 97. stav 1. tačka 10) Ustava, u nadležnosti Republike Srbije je da uređuje i obezbeđuje sistem u oblasti socijalne zaštite, boračke i invalidske zaštite. Diskriminaciju uređuje Zakon o zabrani diskriminacije, koji u članu 8. diskriminaciju definiše kao povredu načela jednakih prava i obaveza prema licu ili grupi lica zbog njegovog, odnosno njihovog svojstva, i neopravdano uskraćivanje prava i sloboda. Zaštitu prava osoba sa invaliditetom od diskriminacije uređuje poseban zakon, a to je Zakon o sprečavanju diskriminacije osoba sa invaliditetom, koji u čl. 4. i 5. propisuje da su organi javne vlasti dužni da osobama sa invaliditetom obezbede uživanje prava i sloboda bez diskriminacije, kao i to da je zabranjeno vršenje prava utvrđenih tim zakonom protivno cilju kome su priznata, ili sa namerom da se povrede ili ograniče prava drugih."

(Presuda Vrhovnog kasacionog suda, Rev. 3604/2010 od 16.11.2011. godine)